

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) D. V., b) J. B. a c) D. B.**, všichni zastoupeni Mgr. Liborem Valentou, advokátem, se sídlem Křížová 18, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, č. j. KUZL 67319/2020, sp. zn. KUSP 43591/2020 DOP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2020, č. j. 62 A 178/2020 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobce brojil žalobou u Krajského soudu v Brně (dále též jen „krajský soud“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, č. j. KUZL 67319/2020, sp. zn. KUSP 43591/2020 DOP, jímž bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, odboru územního plánování, stavebního řádu a dopravy, ze dne 28. 8. 2018, č. j. MUVS-S 17876/2018/OÚPSŘD-280/13/Suš-11 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“).

[2] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“), rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému. S odkazem na § 7 odst. 2 s. ř. s. dovodil, že předmětem přezkumu v odvolacím řízení ze strany žalovaného bylo rozhodnutí vydané Městským úřadem Vsetín, který má sídlo v obvodu Krajského soudu v Ostravě. Podle § 7 odst. 6 s. ř. s. tudíž Krajský soud v Brně postoupil věc k projednání a rozhodnutí právě Krajskému soudu v Ostravě.

II.

[3] Proti napadenému usnesení se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) brání kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a navrhuji jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatelé v kasační stížnosti namítají, že žalobu směřovali proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu, tedy žalovaného, ze dne 30. 9. 2020, č. j. KUZL 67319/2020, sp. zn. KUSP 43591/2020 DOP, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Mají za to, že právě žalovaný zasáhl do jejich práv tím, že nezákonně rozhodl o tom, že stěžovatelé nejsou účastníky správního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Byl to právě žalovaný, který měl procesně právo o účastenství stěžovatelů rozhodnout. Stěžovatelé tudíž mají za to, že krajský soud nesprávně vyslovil svoji místní nepříslušnost a postoupil věc jinému soudu.

III.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Jak již uvedeno, stěžovatelé uplatňují kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Mají za to, že Krajský soud v Brně je soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí jejich věci, jelikož předmětem přezkumu je podle žaloby rozhodnutí žalovaného.

[9] Podle § 7 odst. 2 věty první s. ř. s., *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[10] Podle § 7 odst. 6 s. ř. s., *není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.*

[11] Podle § 69 s. ř. s., *žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.*

[12] Z citované právní úpravy vyplývá, že ve správním soudnictví je zásadně k řízení místně příslušný ten krajský soud, v jehož obvodu se nachází sídlo správního orgánu

pokračování

prvního stupně. Uvedené pravidlo, které se uplatní, pokud soudní řád správní nebo jiný zvláštní zákon nestanoví jinak (avšak o takový případ se zde nejedná), nikterak nesouvisí s tím, kdo je v řízení účastníkem řízení na straně žalovaného, jak se zřejmě stěžovatelé mylně domnívají.

[13] Jinými slovy, přestože žaloba v dané věci směřuje proti rozhodnutí žalovaného, jehož sídlo je ve Zlíně, místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je krajský soud určený v souladu s pravidlem vyplývajícím z výše citovaného § 7 odst. 2 s. ř. s., tedy krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu prvního stupně. Tímto správním orgánem je zde Městský úřad Vsetín, proti jehož rozhodnutí stěžovatelé brojili odvoláním, o němž následně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. Sídlem správního orgánu prvního stupně je Vsetín.

[14] Podle přílohy č. 3, bodu 71. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), území města Vsetín patří do obvodu Okresního soudu ve Vsetíně. Podle přílohy č. 2, bodu 8. téhož zákona patří obvod daného okresního soudu do obvodu Krajského soudu v Ostravě.

[15] S ohledem na uvedené tudíž krajský soud správně dovodil, že v daném případě je soudem místně příslušným k projednání žaloby stěžovatelů podané ve správním soudnictví v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Ostravě. Krajský soud v Brně tudíž nepochybil, postoupil-li v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě jako soudu věcně a místně příslušnému.

[16] Nejvyšší správní soud shrnuje, že krajský soud se nezákonnosti nedopustil a otázku místní příslušnosti posoudil správně. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není naplněn.

V.

[17] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného nepovažuje kasační stížnost za důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatelé, kteří neměli v řízení úspěch, nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v řízení účastníkem úspěšným, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2021

Mgr. Aleš Roztočil

předseda senátu